

TÜRKÎ-İ BASÎT'İN SÖZ VARLIĞI

*Seyfullah TÜRKMEN**

ÖZET

Edirneli Nazmî XVI. yüzyıl divan şairlerindedir. Türkî-i Basît adıyla divanına yerleştirdiği sade ve terkipsiz Türkçe ile yazılmış şiirleri dikkat çekicidir. Bu yazıda Nazmî'nin bu şiirleri Türkçe söz varlığı açısından değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Edirneli Nazmî, Türkî-i Basît, söz varlığı.

THE VOCABULARY OF TURKÎ-I BASÎT

ABSTRACT

Edirneli Nazmi (Nazmî from Edirne) is one of the divan poets of the 16th century. His poems which was written in simple Turkish without phrases and placed in his divan naming Türkî-i Basît is outstanding. In this study, the mentioned poems of Nazmi are evaluated in terms of Turkish vocabulary.

Key Words: Edirneli Nazmî, Türkî-i Basît, vocabulary.

GİRİŞ

Edirneli Nazmî sade ve terkipsiz Türkçe ile yazdığı şiirlere Türkî-i Basît adını vermektedir. Bu şiirlere ilk olarak dikkat çeken ve bunları bir araya getirerek yayımlayan kişi Fuat Köprülü'dür (Köprülü 1928). Köprülü'nün Arap harfleriyle yayımladığı bu şiirler Ziya Avşar ve Savaş Turgut tarafından transkripsiyonlu metin hâline getirilerek yeni harflere aktarılmıştır (Avşar 2007; Turgut 2001).

Nazmî, bu şiirlerde Türkçe kelime kullanımı konusunda büyük bir hassasiyet gösterir. Nazmî, Arapça ve Farsça kelimelerin Türkçe karşılıkları varsa bunları kullanmayı tercih etmiştir. Türkî-i

* Yrd. Doç. Dr., Bozok Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, TDE Bölümü, turkmens74@yahoo.com

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

Basît ile yazılmış şiirlerin en temel özelliği “sade ve terkipsiz Türkçe ile yazılmaları” şeklinde ifade edilmektedir (Avşar 2001).

Şiirlerdeki dil kullanımının yanında teşbih unsurlarının da Türk kültürü ve zevkine uygun olduğu görülmektedir. Bu duruma ilk defa dikkat çeken isimlerden biri olarak Atsız’ı anmamız gereklidir. Atsız, “16’ncı asır şairlerinden Edirneli Nazmî’nin eseri ve bu eserin Türk dili ve kültürü bakımından ehemmiyeti” başlıklı yazısında bu duruma dikkat çekmiştir (Atsız 1934). Nazmî, yâre kavuşma için *bayram*, yârden uzak kalma için *karanlık*, sevgilinin gözleri yerine *oklu yaylı*, *kesici Türk*, *yıkıcı Tatar*, sevgilinin kalbi için *kara taş*, *çelik* gibi benzetmeler yapmaktadır. Nazmî’nin şiirleri incelendiğinde bu döneme ait âdetler, halk inançları, atasözleri, deyimler dikkatimizi çekmektedir.

Nazmî’nin Türkçede o dönemde pek rastlanmayan veya çok az kullanılan eski kelimelerle şiirler yazdığını görüyoruz. Nazmî’nin Yunus Emre, Ahmed Yesevî gibi isimlerin eserlerini okumuş ve onlardan etkilenmiş olduğu söylenebilir. Nazmî’nin şiirlerinden birinin “Bana seni gerek seni” şeklinde devam etmesi Ahmed Yesevî ve Yunus Emre’nin aynı yapıdaki şiirlerini akla getirmektedir.

Bu kısa girişten sonra konuyu Edirneli Nazmî’nin Türkî-i Basît adı altında yazdığı şiirlerle sınırlandırarak buradaki söz varlığında dikkat çeken, önemli örnekleri göstermek amacındayız. Bu sebeple Edirneli Nazmî’nin edebî kişiliği, eserleri, Türkî-i Basît konusu üzerinde durulmayacaktır.

SÖZ VARLIĞI

Söz varlığı “*Bir dilin söz varlığı denince, yalnızca o dilin sözcüklerini değil, deyimlerin, kalıp sözlerin, kalıplaşmış sözlerin, atasözlerinin, terimlerin ve çeşitli anlatım kalıplarının oluşturduğu bütünü anlıyoruz* (Aksan, 1996; 7).” biçiminde ifade edilmektedir. Burada Nazmî’nin kullandığı kelimeler, deyimler, atasözleri, kalıp sözlerden örnekler vererek eserin söz varlığını değerlendirmek istiyoruz. Doğal olarak eserdeki bütün söz varlığı üzerinde değil, sadece seçtiğimiz örnekler üzerinde duracağız. Söz varlığının yer aldığı beyit ve bentleri de burada göstermenin faydalı olacağını düşünüyoruz.

TÜRKÎ-İ BASÎT’İN KELİME DÜNYASI

Edirneli Nazmî’nin Türkçe kelime kullanımını gösteren örnekler burada yer almaktadır. Bunlar arasında Arapça ve Farsça kelimelere karşılık olarak kullanılan Türkçe kelimeler, bu dönemden daha gerilere giden eski kelimeler dikkat çekicidir. Ayrıca yemek,

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

eşya isimleri ve “engel” için kullanılan bazı hakaret içeren kelimeler de buraya alınmıştır.

ARAPÇA VE FARŞÇALARI YERİNE TERCİH EDİLEN TÜRKÇE KARŞILIKLAR

Buraya aldığımız örnekler, Arapça ve Farsça biçimleri yaygın olduğu hâlde Nazmî'nin bilinçli olarak Türkçelerini seçtiği kelimelerdir.

albız: Şeytan

*Urulur zencire albızlar kamu
Kutluluğla her kaçan irer oruç (50/23)¹*

alkış: hayır dua

*Gözle alkışçıların eylük ile hanım kim
Sana ol anların itdikleri alkış yiter (40/31)*

azgunluk: dalalet, sapkınlık

*Bize virme öz yolun azgunluğun
Ol azgun yolun özge çapgunluğun (23/50)*

ban: ezan

*Geleydi yar Nazmî bana her çağ
Mü'ezzin çıktığı çağlarda bana (117/199)*

Çalap: Allah

*Şu kulına kim vire yüce Çalap
Gelür tutduğu iş kolayına hep (20/13)*

dilekçi: şefaet edici

*Ola dilekçi Muhammed sana yarın umaram
Çünkü olmuş durur Ey Nazmî Muhammed sana ad
(52/29)*

dünya begi: padişah

*Ne mutlı ana anıla eylüğü
O dünya begi olur anun bigi (21/16)*

dünye ulusu, il ıssı: padişah

*Dünye ulusu şol il ıssı ki ile ide güç
Dünye çün kalmaz ana sanma ki sen anı ona (25/2)*

¹ Parantez içinde beyitlerin geçtiği sayfa, gazel numarası veya (gazel dışındaki edebî türlerde) beyit numarası da yer almaktadır. Örnekler “AVŞAR, Ziya 2007; Edirneli Nazmî ve Türki-i Basit, Sebat Ofset Matbaacılık, Konya” adlı eserden alınmıştır .

engel: rakip

Virür yâr engele göz göre kim yüz

Anun ol engeli başdan ne keldür (54/33)

gönül özenmesi: gönül arzusu, tûl-i emel

Gelün gönül özenmesin koyalum

Delü gönüle nice bir uyalum (22/46)

göynüklü ah: ah ateşi, ateşli ah

Gelür bülbül gibi göynüklü ahum

Turam çün ol yüzi gülnâra karşı (115/192)

gözü: ayna

Bekler ol bek güzelün karşusun alup göze göz

Yüze yüz olmağa gözü gibi yüzi bekler (38/3)

keci: cellat

Kesiciler gibi diler ki her çağ

Döke her can virenden kanı İlyas (64/59)

umu: Ümit

Yarlıganmak umusun komayalum gel Nazmî

Ki Çalap kullarını suçıla yindek karamaz (63/57)

uya: gafil

Kişi kim ah en sonra ölür olur kara toprak

O ya niçün o derdi anmada yindek ola uya (42/1)

yeni ay: hilal

Ben ki gördüm görelî ey yanağı ay seni

Sevdüm ey kaşı yeni ay gibi yay seni

Kendüme hiç yakışduramadum vay seni

Seni mi hay seni hey seni mi hay seni (32/9)

yindek: daima

Ne mutlı ana varmağičün ana

Turup yindek araya bir yol bula (20/2)

ESKİ KELİMELER

Buraya aldığımız örneklerin Eski Türkçe dönemine kadar götürülebileceğini düşünmekteyiz. Bir kelimenin arkaik olup olmadığını söylemenin çok zor olduğu açıktır. Ancak Nazmî'nin kullandığı bazı biçimlerin onun yaşadığı yüzyıldan daha eskiye dayandığı söylenebilir. İkinci bir görüş olarak Nazmî'nin Çağatay Türkçesiyle yazılmış eserlerden etkilenmesi

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

söz konusu edilebilir. Çünkü Nazmî'nin kullandığı *bir elig* "bir kez" gibi bir sözün Osmanlı Türkçesinde görülmesi normal değildir.

başına buyruk: özgür, hür

Burada "başına buyruk" ifadesinin bugünkünden farklı olarak olumlu bir anlamda kullanıldığını görüyoruz. Bu anlam sözün ilk ve eski anlamına işaret etmektedir.

Yokdur ussı şu ki bir assı için derd çeküp

Başına buyruğiken özgenün ola nökeri (26/4)

bayı-: zenginleşmek

Kime kim Çalap virmeye baymaz

Anundur anun var ki hep çoğ u az (23/48)

bir elig: bir kez

Bir güzel kim göresin Nazmî sen ilk

Yüzine dik bakma andan bir elig (86/118)

biti: mektup

Bir biti birle bizüm yazup yanlıp bari bir

Ol güzeller hanı anaydı Nazmî adumuz (62/54)

bitit-: yazdırmak

Güç olur sevgüli yâr ayrılığı

Yüce Taşrı bana anı bititme (119/202)

buy-: üşümek, donmak

Geysi virüp kimse hiç Nazmi geyürmez seni

Sen gerekise tonup sovuğıla ditre buy (140/254)

çağlan: çağlayan

Nola çağlan çay olup akarsa yaşum çağ çağ

Çak şu sevgü çağıdır çağlanlığın çağı bu çağ
(73/82)

dalbın-: çırpınmak

Dalbınur cānum o sevdiğim benim

Her kaçan kim ata binüp at çapa (46/12)

döy-: Sabretmek

Bir bencileyin dünyede derdüñ çeker olmaz

Hem derde döyer kimde gerekse ciger olmaz (61/52)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

dükeli: tamamen

*Gözüm kanda olsa döker oldu kan
Yaşın Nazmi hep **dükeli** dökeli (146/269)*

gercik: gösterişli, şuh

*Güzeller Rum İli güzelleridir
Kim olur anların her biri **gercik** (83/109)*

ırla-: şarkı söylemek, **güllük:** gül bahçesi, gülistan

*Yaz geldi yine bülbüller tolup **güllüklere**
Şenligile **ırlayup** hoş hoş iderler yine lâğ (73/82)*

köp: hep

*Üzüm suyu elüme girse bir yerde benim bir küp
Yüzüm suyu giderse gitsün ayağına düşem **köp** (152/3)*

sak: uyanık, dikkatli

*Kişi kendi işinde key **sak** gerek
Eyülerle turup oturmak gerek (21/ 19)*

sankı: şaşkın, sersem

*Bengi olan **sankı** olur çünkü hep
Ussı olan pes niçün anı yiye (122/210)*

yacan-: çekinmek, utanmak

*Benüm engellerinden hiç derdüm yokdur ol yârün
Evet **yacanuram** lalası diyen kaltabanından (104/163)*

yalabı-: Parlamak

***Yalabırsın** güneş gibi ay oğul
Sağa key yaraşur şol al atlas (65/62)*

yoy-: ortadan kaldırmak, yok etmek

*Nazmi gönülden gider kamu yaramazlığı
Eylügile gel anun götürisin kazı **yoy** (140/ 255)*

yören-: yaklaşmak

*Şu kim ola anda ölüm korkusu
Yörenmez ana dünyenün kaygusu (22/43)*

NESNE, EŞYA, YEMEK ADLARI**yancık:** yana asılan çanta

*Gözüme karşı benim kanda giderse ol yâr
Nice bir engeli **yancık** gibi yanına daka (123/212)*

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

keşkek: yemek adı

Oturup ikimiz bir köşke keşke
*Yisek yâriile **keşkek** birle bir keş (66/63)*

partal: işe yaramaz eşya

*Şol irküüp yığduğun akçe filori dahı her **partal***
Ohsardur sonun da hay kutsuz başlu hep yağma (42/1)

şirinlik: şirinlik muskası

Tatlu sözlerle dudağun her gören candan sever
*Ana **şirinlik** yazubdur hattun ey canum meger (55/37)*

başmak: ayakkabı, **kelik:** ayakkabı

*Çünkü virmezsin yeni **başmak kelik***
*Virün ayağuma bir eski **kelik** (86/118)*

papa: (çocuk dilinde) ekmek

Küçücekden sevmişem ol yari ben
*Etmege çak didigü çağlar **papa** (46/12)*

HAKARET İÇİN KULLANILAN KELİMELER

Türk kültüründe yaygın olarak kullanılan hakaret etme biçimleri burada da dikkatimizi çekmektedir. Köpek, eşek, it, sığır gibi kelimelerin bugün de aynı biçimde kullanılması çok yaygındır.

köpek: köpek

Kötekler irişen yirler kötekler
*Aseslerdür katı iti **köpekler** (54/34)*

eşek: eşek

İşidiüp ahımı kulak kabardur
*Ne denlü olsa engeller **eşekler** (54/34)*

it: köpek

*Ne **it**dür ola engel ki beni*
Kapunda görüp ululğ ider (61/50)

buzacı: buzağı, **sığır:** sığır

*Engel diyen **sığır** ki koşar yare oğlını*
*Kullğın anun ol ne bilür bir **buzacı**dur (59/47)*

DEYİMLER

azgına bir pare su tamzırmak: ağzına su damlatmak

Bu gözüm çok yaş (lar) göre ki en son ol durur
Tamzırıcak** öldüğüm çağ **ağzuma bir pare su
(116/194)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

- bağrı baş ol-**: dertli olmak, gönül yarası çekmek
Bağrı baş olup gözi her çağ anun kim yaş ola
Her neye yapışsa ol el virür ol yüzden ana (43/6)
- bet beniz kalmamak**: çok korkmak, beti benzi atmak
Tasa çekdürür bana her çağ o yâr
Bende oldur kalmaduğı bet beniz (62/55)
- bıçag sünüge er-**: dayanacak hâl kalmamak
Hançerüñ gögsümi kim yaraladı gıtdüm ben
Neyleyüm imdi bu çağ uş sünüge erdi bıçag (74/84)
- bir ayag üzre bin dürlü yalan söyle-**: çok yalan söylemek
Sever gerçekden eller ol ki söyler
Bir ayag üzre bin dürlü yalanı (130/232)
- birinin gözüne diken ol-**: birini çok rahatsız etmek
Nice baksun dostlar düşmen bize
Oldug anun bir diken gözine biz (63/55)
- çav ol-**: meşhur olmak, dillere düşmek
Yare didüm ki senün sevgünile oldum çav
Kakıyup didi ne söyler şu şuradan yüri çav (116/196)
- çeri çek-**: sefer düzenlemek, asker göndermek
Bir ile çekse çeri başları korkusından
Hep gelüp yüz süriyü eller ayağına düşer (39/22)
- dülbendini göğe at-**: sevinç göstermek
Sevdüğün kim gele odana sevinç eyle gönül
Çıkar ol şenliğe dülbendüni götür göğe at (48/17)
- ebsem ol-**: sessiz kalmak, susmak
Bu Nazmî gül yüzün kim her dem öger
İşitmiş anı bülbül ebsem olmuş (66/65)
- eli değnekli**: kavgacı
Şol eli degneklülerle dünyenün güçlülere
Güce turunca sokar bir kişünün burnuna şiş (67/68)
- eme yarama-**: işe yaramamak
Âdem odur ki hep bişirüp söyleye sözün
Çün hiç yaramaz eme her nesnenün çigi (143/261)
- horata eyle-**: şaka yapmak
İncinür engel horata eyleyüp güldüğüme
Bir ulu kişi durur san gözedür adıla san (110/180)

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009

kanzil ol-: zil zurna sarhoş olmak

İsteriseş başuna gavgā alasin göz göre

Kanzil ol ayak götür gel var yüri meyhane bas (71/76)

kuşagina bek ol-: namus sahibi olmak

Erlük gelür be Nazmi erenler yolın varur

*Her kangı beg yigit ki **bek ola kuşagina** (124/215)*

let ur-: dayak atmak

Kalmadı bende arıklıgla ki et

*Sünügüm sır bana her kim **ura let** (48/18)*

neye yapışsa kulpu elinde kalmak: tuttuğu elinde kalmak, işleri ters gitmek

Neye yapışsa anuñ kulpu elinde kalur ah

Kişi kim onmadug ola yolını onaramaz (63/57)

ozan etmek: öne, baş köşeye geçirmek

Dili durmaz bulduğın söyler yanunda engelün

*Anı her dernekde bu yüzden **ozan itmek** neden*

(111/183)

tuş ol-: rastlamak

Sevgü yolları iniş yokuş durur hep sarpdur

*Kimseler **tuş olmamışdur** Nazmi anun düzine (120/206)*

tuz etmek gözet-: tuz ekmek hakkını bilmek, vefalı olmak

Tuz etmek yime şol kimseyle hergiz

*Ki bilmez dahı **gözetmez tuz etmek** (89/125)*

uyuz geç-: dalga geçmek

*Yanunda yüz bulup **uyuz geçenler***

Bir iki üç degüldür dört ya beş (66/64)

varunı yok dime-: her şeyini paylaşmak

Ben sana kul oldum oldun çün efendi bana sen

***Varunı yok dimezem** imdi efendi sana ben*

Derdünile ben ölürsem olasin sen sağ esen

Kulunam hanum senün kurban durur canum sana (28/1)

İKİLEMELER

ayık uyuk: akıllı

Şen olur kandayısı kanzil olan

*Çeker kaygu olanlar **ayık uyuk** (78/96)*

Turkish Studies

International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009

sankı göden: sersem

*Yanunda hey begüm senün söz anlar âdemün gerek
Düşer mi yâr idinesin bir iki **sankı gödeni** (127/223)*

sayru sökel: hasta

*Olmuş engel yatup uş **sayru sökel**
Gören eydür dahı ölmez mi şu kel (97/147)*

yavuz yaramaz: kötü

*Kangı kimse kim ana hiç bir eyülik yaramaz
Olur anun gibi kimse **katı yavuz yaramaz** (63/57)*

GÜNLÜK KONUŞMA İFADELERİ

Delü olma: Öyle şey yapılmaz, akıllı ol.

*Gördükçe gönül ol güzeli yüz sürüyü var
Düş ayağına hem elini öp **delü olma** (42/2)*

el didügi denlü: söylendiği kadar

*Ağzını yok dir il o sevdüğümün
Çün öpülmez **il didügi denlü** var (57/42)*

Hiç ötesi yok: Bundan başkası olmaz.

*Bu yindek kaygusu kim dünyenün var
Döğünmek yok durur **hiç ötesi yok** (79/98)*

Ne kara günlere kaldık: Kötü zamandayız.

*Ne dimezler şimdi bir yoldaşlığa bir yüzün ağ olsun
Be yoldaşlar görün imdi **ne kara günlere kaldık**
(75/88)*

Yalanım yok: Söylediğim gerçektir.

*Ne çağlar sensiz olsam şöyle sanırun ki canum yok
İnan kim gerçeğim hey Tanrıçün anda **yalanım yok**
(75/89)*

DUA CÜMLELERİ

Çok yaşlar yaşasın: Uzun ömür sürsün.

*Ölice ben ağlayup döken gözinden yaşlar
Dilerem çok ömr sürüp **yaşaya çok yaşlar** (57/40)*

Yüzün ağ olsun: Yünün akıyla bu işi tamamla.

*Ne dimezler şimdi bir yoldaşlığa bir yüzün ağ olsun
Be yoldaşlar görün imdi **ne kara günlere kaldık** (75/88)*

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

Tanrı beterden saklasın: Allah daha kötüsünü göstermesin.
Egerçi özge derdün vardur amma
Be Nazmî Tanrı saklasun beterden (107/171)

BEDDUA CÜMLELERİ

Ayağı yukarı başı aşağı ola: Alt üst, perişan olsun.
Ola sevdiğüme yavuz sananun
Ayağı yukaru başı aşağı (43/4)

Günülerinden öleler: Kıskançlıklarından çatlasınlar.
Cân virürsem ben senüñ sevgünle sevdiğüm eger
Ancalar sus olalar günülerinden öleler (56/38)

İki yaka ıssı olmaya: İki yakası bir araya gelmesin.
Olmaya iki yaka ıssı beni
Yakdı engel hey anı Tanrı yaka (47/14)

Toprak başına: Ölsün.
Var yimezdür ol ki toprak başına
Urasın başına taşıla ağaç (49/22)

ATASÖZLERİ

Sulu senek suda biter: Su testisi su yolunda kırılır.
Boğulur yaşına uş göz göre göz
Suda yiter nitekim sulu senek (85/116)

Kanda şeker varsa sinek üşer: Nerede şeker varsa sinek oraya koşar.

Tatlu söze canıla düşer gönül
Kanda ise şekere üşer sinek (85/116)

Ne yirde iş ola andan siviş: Nerede iş varsa oradan kaçmak gerekir.

Ussı olan olmaz işi kendine idinmez iş
Kim dimişler her ne yirde k'ola iş andan siviş (67/68)

Sayru derdin sağlar ne bilir: Hastanın derdini sağlıklı bilemez.

Sevdiğümün sevgüsünde derdümi Nazmî benüm
Kimse bilmez hem ne bilsün sayru derdin sağlar
 (61/51)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
 and History of Turkish or Turkic
 Volume 4/5 Summer 2009*

Dene gözet bakma çerer: Samanla çöple değil, ürünle ilgilenmek gerekir.

*Görmeze ur gördüğün hem yüzleme ko gördüğün
Kim dimişler ulular dene gözet bakma çerer (55/36)*

Yele toz yağmura kar tayanmaz: Yele toz yağmura kar dayanmaz.

*Nazmi'nün ahıyla yaşı götürü engelleri
Nola tağıtsa tayanmaz yile toz yağmura kar (60/48)*

SONUÇ

Bu yazıda Türkî-i Basît'ten aldığımız örneklerle eserin söz varlığı hakkında bir fikir verilmeye çalışılmıştır. Bütün edebî eserlerin malzemesi dil olduğundan herhangi bir eserde de birçok Türkçe kelime, ikileme, kalıp söz, deyim ve atasözüne rastlamak mümkündür. Ancak, Edirneli Nazmî'nin Türkî-i Basît'te kullandığı kelimeleri, tamlamaları, ifadeleri daha bilinçli olarak seçtiği görülmektedir.

Edirneli Nazmî, Türkî-i Basît adını verdiği şiirlerinde Türkçe kelime kullanmaya özen göstermiştir. Bu şiirlerde Arapça ve Farsça terkip hiç kullanılmamış, Türkçe tamlama yapısı tercih edilmiştir. Şiirdeki kelimelerin yanı sıra bunlardaki benzetme unsurları da Türk kültürüne uygundur. Günlük konuşmada çok kullanılan yapılara, atasözü ve deyimlere de çok yer verildiği görülmektedir. Türkî-i Basît'in Türkçe söz varlığı açısından oldukça zengin olduğu anlaşılmaktadır. Nazmî, Türkçe kelimelerle, konuşma diliyle, halkın duygu ve düşüncelerine yakın bir biçimde şiir yazılabileceğini göstermeye çalışmıştır.

KAYNAKÇA

- AKSAN, Doğan 1996; *Türkçenin Sözvarlığı*, Engin Yayınları, Ankara.
- ATSIZ, Nihal 1934; "16'ncı Asır Şairlerinden Edirneli Nazmî'nin Eseri ve Bu Eserin Türk Dili ve Kültürü Bakımından Ehemmiyeti", *Orhun Mecmuası*, No: 9-16, s.1-16.
- AVŞAR, Ziya 2007; *Edirneli Nazmî ve Türkî-i Basît*, Sebat Ofset Matbaacılık, Konya

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

AVŞAR, Ziya 2001; "Türkî-i Basît'i Yeniden Tartışmak", *Bilig* (18, Yaz 2001), Ankara, s. 127-143.

KÖPRÜLÜ, Fuat 1928; *Millî Edebiyat Cereyanının İlk Mübeşşirleri ve Dîvân-ı Türkî-i Basît*, İstanbul.

TURGUT, Savaş 2001; *Edirneli Nazmî Divan-ı Türki-i Basit* (İnceleme-Metin-Sözlük-Adlar dizini), İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.